

РЕШЕНИЕ

№ 942

гр. София, 14.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11039** по описа за **2019** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за финансов надзор (КФН), чрез юрк. Н. срещу Решение № 200729/24.08.2019г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 13-и състав по НАХД № 10812/2018г., с което е отменено наказателно постановление (НП) № Р-10-361 от 22.05.2018 г., издадено от Заместник-председател на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ Управление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл.641, ал.3 от Кодекса за застраховането (КЗ) му е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лв.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Касаторът поддържа, че въззивният съд неправилно е възпроел, че приложението на чл.641, ал.1 КЗ се изключва по отношение на информация, предоставено във връзка с осъществено право на защита на привлечено под отговорност лице по вече започнало административно производство Претендира съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на СРС и да потвърди НП.

Касаторът, редовно уведомен за с.з., чрез юрк. Г. поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Поддържа доказаност на нарушението на чл.641, ал.3 КЗ, която норма урежда алтернативна на чл.641, ал.1 КЗ отговорност и съдържала

едновременно правило за поведение и санкция. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, чрез юрк. З. изразява становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна..

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

С Решение № 200729/24.08.2019г. по НАХД № 10812/2018г., на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 13-и състав е отменил наказателно постановление (НП) № Р-10-361 от 22.05.2018 г., издадено от Заместник-председател на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ Управление „Застрахователен надзор“, с което на [фирма] на основание чл.641, ал.3 от Кодекса за застраховането (КЗ) е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лв

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетел на съставяне и връчване на АУАН, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че АУАН и НП са съставени и издадени от компетентни длъжностни лица, съдържат всички необходими реквизити според чл.42 и чл.57 ЗАНН, без при съставянето им да са допуснати съществени процесуални нарушения и нарушение на сроковете по чл.34 ЗАНН.

От материална страна съдът е приел незаконосъобразност на НП поради невъзможност за приложение на чл.641, ал.1 КЗ в случая. Според състава на въззивния съд, приложението на цитираната разпоредба е изключено по отношение на информация, пък било то и невярна, която е предоставена във връзка с осъществяване правото на защита в рамките на вече образувано административнонаказателно производство.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 13-ти състав е валидно, допустимо, но е постановено при неправилно приложение на материалния закон.

По фактите няма спор, като безспорно се установява, че във връзка със заведена при застрахователя щета на 10.05.2018 г. и проверка по същата от страна на КФН, [фирма] предоставило на КФН възлагателно писмо без изходящ номер от 22.10.2015г., адресирано до автосервиз [фирма], [населено място], за извършване на ремонт на увредения по щетата автомобил и приемо-предавателен протокол без номер от 04.11.2015г., подписан от застрахованото лице, за предаване на вече отремонтирания автомобил. В хода на проверката обаче, от страна на КФН било установено, че към 22.10.2015г. респ. 04.11.2015г. застрахователното дружество не е имало сключен договор с автосервиз [фирма], [населено място], поради което е направен извод за предоставяне на невярна информация във връзка с осъществяването на

застрахователен надзор за съблюдаване спазването на КЗ от страна на застрахователното дружество.

Правилен е доводът на КФН, че нормата на чл.641, ал.1 КЗ съдържа едновременно диспозиция и санкция, тъй като урежда административно наказание (санкция) за лице, което предостави или допусне да бъде предоставена невярна информация във връзка с осъществяването на застрахователния надзор (изпълнително деяние). Разликата по ал.1 и ал.3, е в субекта на нарушението – физическо лице по ал.1 или застрахователно дружество по ал.3 и в тази връзка във вида на изпълнителното деяние – предоставяне на невярна информация или допустителство (с оглед употребения съюз или). Именно като разлика между двата фактически състава на нарушението по чл.641, ал.3, вр. ал.1 КЗ е съставомерността на допустителството, не в смисъл, че ЗАД [фирма] е наказано с обжалваното НП за допустителство, а е наказано за това, че е предоставило невярна информация. Без значение какъв е повода за предоставянето на тази информация, след като същата се предоставя на Комисията във връзка с осъществяването на застрахователния надзор за съблюдаване спазването на КЗ и на подзаконовите нормативни актове по прилагането му и защитата на интересите на ползвателя на застрахователни услуги.

В случая безспорно е налице нарушение на чл.641, ал.3 вр. с ал.1 КЗ. Съгласно ал.1 член на управителен или контролен орган на застраховател, презастраховател или застрахователен посредник, застрахователен холдинг, застрахователен холдинг със смесена дейност или друго лице, което го управлява или представлява, което предостави или допусне да бъде предоставена невярна информация във връзка с осъществяването на застрахователния надзор, се наказва с глоба от 10 000 до 50 000 лв., ако деянието не съставлява престъпление, като в ал.3 е предвидено, че за нарушението по ал. 1 на застрахователя се налага имуществена санкция в размер от 20 000 до 100 000 лв.

Предвид изложеното, процесното решение на СРС се явява необосновано и незаконосъобразно, а касационните възражения срещу него основателни, поради което същото следва да бъде отменено, а НП-потвърдено.

Предвид изхода на делото на касатора следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. съгласно чл.27е от НАРЕДБА за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК, Административен съд София- град- VI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 200729/24.08.2019г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 13-и състав по НАХД № 10812/2018г., и вместо него ПОСТАНОВИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление (НП) № Р-10-361 от 22.05.2018 г., издадено от Заместник-председател на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ Управление „Застрахователен надзор“, с което на [фирма] на основание чл.641, ал.3 от Кодекса за застраховането (КЗ) му е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за финансов надзор сумата в размер на 80 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: